

VELJEYS

ENSIMMÄINEN LUKU

VELJEYDEN VELVOLLISUUDET

I

KODITTOMAT VELJET

1. Sen, joka haluaa tulla opetuslapseni, on oltava halukas luopumaan suhteistaan perheeseensä, seuraelämästä ja kaikesta riippuvaisuudesta varakkuuteen.

Joka on Dharman vuoksi luopunut kaikista tällaisista suhteista ja jolla ei ole pysyvää paikkaa ruumiilleen eikä mielelleen on tullut opetuslapseni ja häntä kutsutaan kodittomaksi veljeksi.

Vaikka hänen jalkansa jättäisivät jälkensä minun askeleihini ja hänen kätensä kantaisivat minun vaatteitani, mutta jos ahneus sokaisee hänen mieltään on hän kaukana minusta. Vaikka hän pukeutuisi munkin tavoin mutta jos hän ei hyväksy oppia, ei hän näe minua.

Mutta jos hän on poistanut kaiken ahneuden ja hänen mielensä on puhdas ja rauhallinen, on hän lähellä minua vaikka olisi tuhansien mailien päässä. Jos hän ottaa vastaan Dharman, hän näkee siinä minut.

2. Opetuslapseni! Kodittomien veljien on noudatettava neljää sääntöä ja rakennettava niille elämänsä.

Ensiksikin heidän on pukeuduttava vanhoihin, hylättyihin vaatteisiin. Toiseksi he saavat ruokansa kerjäämällä almuja. Kolmanneksi heidän kotinsa on siellä missä yö heidät löytää, puun alla tai kivellä. Neljänneksi he käyttävät vain erikoista lääkettä, joka on valmistettu virtsasta.

Kulhon kantaminen ja talosta taloon kulkeminen on kerjäläisen elämää, mutta veljeä eivät muut pakota niin tekemään, häntä eivät pakota siihen olosuhteet eivätkä houkutukset, hän tekee sen omasta vapaasta tahdostaan, sillä hän tietää, että uskon elämä pitää hänet poissa elämän harhoista, auttaa häntä välttämään kärsimystä ja johtaa hänet Valaistukseen.

Kodittoman veljen elämä ei ole helppoa. Hänen ei pidä ryhtyä siihen ellei hän pysty pitämään mieltään vapaana ahneudesta ja vihasta tai ellei hän pysty hallitsemaan mieltään tai viittä aistiaan.

3. Uskoakseen olevansa koditon veli ja pystyäkseen vastaamaan, jos siitä kysytään, on kyettävä sanomaan:

“Olen valmis ottamaan vastaan kaiken, mitä tarvitaan kodittomana veljenä olemiseen. Olen vilpitön ja

Veljeyden velvollisuudet

Yritän saavuttaa päämääräni tulla kodittomaksi veljeksi. Olen kiitollinen niille, jotka auttavat minua lahjoituksin ja yritän tehdä heistä onnellisia rehellisyydelläni ja hyvällä elämälläni.”

Ollakseen koditon veli on harjoitettava itseään monin tavoin: on tunnettava häpeää epäonnistuuksaan, on pidettävä ruumis, puhe ja mieli puhtaina, jos elämästä aiotaan saada puhdas; on varjeltava viittä aistia, ei saa menettää mielen hallintaa ohimenevän nautinnon vuoksi, ei saa ylistää itseään eikä moittia toisia, ei saa olla laiska eikä antautua nukkumaan pitkään.

Illalla tulisi olla aikaa hiljaiselle mietiskelylle ja lyhyelle kävelyllä ennen levolle laskeutumista. Rauhallista unta varten on maattava oikealla kyljellä ja pidettävä jalat yhdessä. Viimeisen ajatuksen on oltava ajatus siitä ajasta, jolloin haluaa nousta aamuarhaisella. Varhain aamulla tulee olla aikaa taas rauhalliselle mietiskelylle ja sen jälkeiselle kävelyllä.

Päivän aikana on jatkuvasti pidettävä mieli alttiina, hallittava sekä ruumista että mieltä, vastustettava taipumusta ahneuteen, vihaan, hulluuteen, uneliaisuuteen, tarkkaamattomuuteen, katumukseen, epäilyyn ja kaikkia maallisia haluja kohtaan.

Täten mielen ollessa keskittynyt on viljeltävä oivalista viisautta ja pyrittävä ainoastaan täydelliseen Valaistukseen poistaen maalliset halut.

4. Jos koditon veli itsensä unohtaen hairahtaa ahneuteen, vihaan, kaunaan, mustasukkaisuuteen, omahyväisyyteen, itsensä ylistämiseen tai vilpillisyyteen, on hän kuin terävää, kaksiteräistä vain ohuella kankaalla peitettyä miekkaa kantava ihminen.

Ihminen ei ole koditon veli vain koska on pukeutunut munkin kaapuun ja koska kantaa kerjäläisen kulhoa. Ihminen ei ole koditon veli vain koska osaa helposti lausua pyhiä kirjoituksia. Sellainen ihminen on mitätön kuin olkinukke eikä sen enempää.

Vaikka ihminen näyttäisi munkilta, ei hän voi poistaa maallisia halujaan. Ei hän ole koditon veli. Ei voida kutsua pelkkää munkin kaapuun verhottua lasta kodittomaksi veljeksi.

Vain niitä, jotka pystyvät keskittämään ja hillitsemään mieltään, jotka saavuttavat viisauden, jotka ovat poistaneet kaikki maalliset halut ja joiden ainut tarkoitus on saavuttaa Valaistus, voidaan kutsua kodittomiksi veljiksi.

Todellinen koditon veli päättää saavuttaa Valais-

Veljeyden velvollisuudet

tuksen vaikka hän menettäisi viimeisen veripisaransa ja vaikka hänen luunsa murenisivat jauhoksi. Sellainen ihminen parastaan yrittäen saavuttaa lopulta päämääränsä ja osoittaa sen kyvyllään tehdä kodittoman veljen ansiokkaita tekoja.

5. Kodittoman veljen tehtävä on kantaa eteenpäin Buddhan opetusten valoa. Hänen on saarnattava jokaiselle, hänen on herätettävä nukkuvia, hänen on korjattava vääriä ajatuksia, hänen on autettava ihmisiä saamaan oikea näkemys, hänen on mentävä kaikkialle levittämään opetusta oman henkensä uhallakin.

Kodittoman veljen tehtävä ei ole helppo, joten siihen pyrkivän on pidettävä yllään Buddhan vaatteita, istuttava Buddhan istuimella ja astuttava sisään Buddhan huoneeseen.

Buddhan vaatteiden pitäminen tarkoittaa nöyränä olemista ja kärsivällisyyden harjoittamista; Buddhan istuimella istuminen tarkoittaa kaiken pitämistä aineettomana ja sitä, ettei omaa kiintymyksiä; Buddhan huoneeseen astuminen tarkoittaa hänen kaikkea ympäröivän suuren säälinsä jakamista ja myötätuntoa kaikkea kohtaan.

6. Niiden, jotka haluavat opettaa Buddhan opetuksia on otettava huomioon neljä seikkaa: ensiksikin on ajateltava omaa käytöstään, toiseksi on ajateltava sanojen valintaa, kun lähestytään ja opetetaan ihmisiä, kolmanneksi on ajateltava opetusmotiivia ja päämäärää, joka halutaan saavuttaa ja neljänneksi on ajateltava suurta sääliä.

Ollakseen hyvä Dharman opettaja kodittoman veljen on ennen kaikkea asuttava kärsivällisyyden maassa. Hänen on oltava vaatimaton, hän ei saa mennä äärimmäisyyksiin eikä haluta julkisuutta, hänen on alituisesti ajateltava kaiken tyhjyyttä eikä hän saa kiintyä mihinkään. Jos hän ottaa huomioon kaikki nämä seikat, hän pystyy ohjaamaan oikein.

Toiseksi hänen on oltava varovainen lähestyessään ihmisiä. Hänen on vältettävä huonoa elämää viettäviä ihmisiä ja valtaa omaavia ihmisiä sekä vastakkaista sukupuolta. Hänen on lähestyttävä ihmisiä ystävällisesti. Hänen on aina muistettava, että kaikki syntyy syiden ja olosuhteiden vaikutuksesta ja tietäen tämän hän ei saa syyttää eikä loukata ihmisiä, ei puhua heidän virheistään eikä pitää heitä arvottomina.

Kolmanneksi hänen on pidettävä mielensä rauhallisena, pidettävä Buddhaa hengellisenä isänään, pidettävä

Veljeyden velvollisuudet

toisia kodittomia veljiä, jotka pyrkivät Valaistukseen, opettajinaan ja katsottava kaikkiin suurella säälillä. Hänen on opetettava kaikkia yhdenmukaisesti.

Neljänneksi hänen on annettava säälin näyttää itse itsensä vaikka äärimmäisyyteen mennen kuten Buddha teki. Hänen tulee antaa säälin virrata erityisesti niille, jotka eivät tiedä tarpeeksi pyrkiäkseen Valaistukseen. Hänen tulee toivoa, että he voisivat etsiä Valaistusta ja sitten hänen tulee seurata toivettaan epäitsekästä yrittäen herättää heidän innostuksensa.

II

MAALLIKOT

1. On jo selitetty, että tullakseen Buddhan opetuslapsiksi on uskottava kolmeen aarteeseen: Buddhaan, Dharmaan ja Samghaan.

Tullakseen maallikkoseuraajaksi on omattava horjumaton usko Buddhaan, uskottava hänen opetuksiinsa, opiskeltava sääntöjä, noudatettava niitä ja vaalittava Veljeyttä.

Maallikkojen on noudatettava viittä sääntöä: älä tapa, älä varasta, älä suorita aviorikosta, älä valehtele, äläkä petä, älä käytä päihdyttäviä aineita.

Maallikoiden ei tule ainoastaan uskoa kolmeen aarteeseen ja noudattaa sääntöjä vaan heidän tulee parhaan kykynsä mukaan auttaa muita noudattamaan niitä, varsinkin sukulaisiaan ja ystäviään, yrittäen herättää heissä horjumaton usko Buddhaan, Dharmaan ja Samgahaan niin että hekin voisivat jakaa Buddhan säälin.

Maallikoiden tulee aina muistaa, että syy miksi he uskovat kolmeen aarteeseen ja noudattavat sääntöjä on se, että he voisivat lopulta saavuttaa Valaistuksen. Sen vuoksi huolimatta siitä, että he elävät halujen maailmassa heidän tulee välttää kiintymystä näihin haluihin.

Maallikoiden on aina pidettävä mielessä, että ennen pitkää heidän on erottava vanhemmistaan ja perheestään ja poistuttava tästä syntymän ja kuoleman maailmasta. Siksi heidän ei tule kiintyä tämän elämän asioihin vaan heidän tulee suunnata mielensä Valaistuksen maailmaan, josta mikään ei poistu.

2. Jos maallikot haluavat herättää rehellisen ja horjumattoman uskon Buddhan opetuksiin, heidän tulee todeta mielessään hiljainen ja häiriintymätön onni, joka loistaa kaikkialle heidän ympäristöönsä ja heijastuu takaisin heihin.

Veljeyden velvollisuudet

Tämä uskon mieli on puhdas ja hellä, aina kärsivällinen ja sitkeä. Se ei koskaan kiistele eikä aiheuta kärsimystä toisille vaan pitää aina mielessään kolme aarretta: Buddhan, Dharman ja Samghan. Näin onni syntyy itsestään heidän mielessään ja Valaistuksen valo voidaan löytää kaikkialta.

He lepäävät uskollaan Buddhan povessa, siksi heidät pidetään kaukana itsekkästä mielestä, kiintymyksestä omaisuuteen ja siksi heillä ei ole pelkoa jokapäiväisessä elämässään eikä arvostelluksi tulemisen kauhua.

He eivät pelkää tulevaa kuolemaansa, sillä he uskovat syntymiseen Buddhan Maassa. Koska he uskovat opetusten totuuteen ja pyhyyteen, he voivat ilmaista ajatuksensa vapaasti ja pelotta.

Koska sääli kaikkia ihmisiä kohtaan täyttää heidän mielensä, he eivät erottele ihmisiä vaan kohtelevat kaikkia yhdenmukaisesti ja koska heidän mielensä on vapaa kiintymyksistä ja vastenmielisyyksistä, on hyvien tekojen tekeminen heille puhdasta, oikein ja tuottaa iloa.

Elivätpä he onnettomuuksien tai menestyksen aikana, ei sillä ole vaikutusta uskon suuruuteen. Jos he vaalivat nöyryyttä, jos he kunnioittavat Buddhan ope-

tuksia, jos he ovat yhdenmukaisia puheissaan ja teoissaan, jos viisaus ohjaa heitä, jos heidän mielensä on järkkymätön kuin vuori, niin silloin he edistyvät Valaistuksen polulla.

Vaikka heidän on elettävä vaikeissa tilanteissa ihmisten keskellä, joilla on epäpuhdas mieli, voivat he aina johtaa heitä kohti parempia tekoja, jos vaalivat uskoa Buddhaan.

3. Ihmisellä tulee ensiksikin olla halu kuunnella Buddhan opetuksia.

Jos ihmiselle sanotaan, että hänen on Valaistuksen saavuttamiseksi mentävä tulen läpi, on hänen oltava halukas tekemään niin.

Buddhan nimen kuuleminen tuottaa sellaista tyydytystä, joka on koko maailman tulien läpi kulkemisen arvoista.

Jos ihminen haluaa seurata Buddhan opetuksia, ei hän saa olla itsekäs eikä itsepäinen vaan hänen on vaalittava hyvää tahtoa yhtäläisellä tavalla kaikkia kohtaan. Hänen on kunnioitettava niitä, jotka ovat kunnioituksen arvoisia ja palveltava niitä, jotka ovat palveluksen arvoisia. Hänen on kohdeltava kaikkia yhtäläisen ystävällisesti.

Veljeyden velvollisuudet

Maallikoiden on aina ensin harjoitettava omaa mieltään eivätkä he saa antaa toisten tekojen häiritä itseään. Tällä tavoin heidän tulee ottaa vastaan Buddhan opetuksset ja noudattaa niitä ollen kadehtimatta muita, antamatta toisten vaikuttaa itseensä ja ollen ajattelematta toisia teitä.

Ne, jotka eivät usko Buddhan opetukseen, ovat ahdaskatseisia ja tämän seurauksena heidän mieltensä on häiriintynyt. Buddhan opetukseen uskovat taas tietävät, että kaikkea ympäröi suuri viisaus ja suuri sääli ja tässä uskossaan he eivät anna pikkuseikkojen häiritä itseään.

4. Ne, jotka kuulevat ja ottavat vastaan Buddhan opetuksset tietävät, että elämä on tilapäinen ja että ruumis on pelkkä kärsimysten kokoontuma ja kaiken pahan alkulähde. Tämän vuoksi he eivät kiinny siihen.

Tietäen tämän he eivät kuitenkaan laiminlyö ruumiinsa kunnossa pitämistä. He eivät suinkaan halua nauttia ruumiin fyysisistä nautinnoista vaan he tietävät, että ruumis on väliaikaisesti tarpeen viisauden saavuttamiseksi ja heidän tehtävälleen selittää polku muille.

Jos he eivät pidä hyvää huolta ruumiistaan, he eivät voi elää pitkään. Jos he eivät elä pitkään, he eivät voi

harjoittaa opetuksia itse eivätkä voi välittää niitä muille.

Jos ihminen haluaa ylittää joen, hän pitää hyvää huolta lautastaan. Jos hänellä on edessään pitkä matka, hän pitää hyvää huolta hevosestaan. Jos ihminen haluaa saavuttaa Valaistuksen, on hänen pidettävä hyvää huolta ruumiistaan.

Buddhan opetuslasten on vaateettava itsensä ruumiin suojelemiseksi äärimmäiseltä kuumuudelta ja kylmyydeltä ja sen peittämiseksi, mutta he eivät saa käyttää vaatteita koristukseksi.

Heidän on syötävä ruumiin ravitsemiseksi niin, että he voivat kuulla, ottaa vastaan ja selittää opetuksia, mutta heidän ei tule syödä pelkän nautinnon vuoksi.

Heidän on asuttava Valaistuksen talossa, jotta he ovat suojassa maallisten himojen varkailta ja pahojen opetusten myrskyiltä ja heidän on käytettävä taloa sen todelliseen tarkoitukseen eikä komeiluun tai itsekkäiden tapojen salaamiseen.

Asiat on siis arvioitava ja niitä on käytettävä pelkästään niiden suhteessa Valaistukseen ja opetuksiin. Niitä ei saa omistaa eikä niihin tule kiintyä itsekkäistä syistä vaan niitä tulee käyttää vain jos ne ovat hyödyllisiä opetusten välittämisessä muille.

Veljeyden velvollisuudet

Ihmisen mielen tulee aina olla opetuksissa vaikka hän itse olisikin perheensä keskuudessa. Hänen on huolehdittava perheestään viisain ja myötätuntoisin mielin etsien erilaisia teitä, joilla herättää usko heidän mielessään.

5. Buddhan Samghan maallikkojen tulisi opiskella seuraavia asioita joka päivä: kuinka palvella vanhempiaan, kuinka elää vaimonsa ja lastensa kanssa, kuinka hillitä itseään ja kuinka palvella Buddhaa.

Jotta he parhaiten voisivat palvella vanhempiaan, heidän on oltava ystävällisiä kaikkea elävää elämää kohtaan. Jotta he voisivat elää onnellisina vaimonsa ja lastensa kanssa, heidän on pelastuttava kiintymyksen vankilasta.

Kuunnellessaan perhe-elämän musiikkia he eivät saa unohtaa opetusten suloisempaa musiikkia ja eläessään kodin suojassa heidän on etsittävä usein harjoitusten turvallisempaa suojaa, jossa viisaat löytävät pelastuksen kaikelta epäpuhtaudelta ja kaikilta häiriöiltä.

Antaessaan lahjoituksia maallikoiden on poistettava sydämestään kaikki ahneus; ollessaan tungoksen keskellä mielen on oltava viisaiden parissa; kohdatessaan onnettomuuden heidän on pysyttävä rauhallisina.

Kun he ottavat pelastuksen Buddhassa, heidän tulee etsiä hänen viisauttaan.

Kun he ottavat pelastuksen Dharmassa, heidän tulee etsiä sen totuutta, joka on kuin suuri viisauden meri.

Kun he ottavat pelastuksen Samghassa, heidän tulee etsiä sen rauhallista toveruutta, jota eivät itsekkäät tarkoitusperät häiritse.

Kun he pukevat ylleen vaatteet, heidän ei tule unohtaa pukea hyvyyden ja nöyryyden vaatteita.

Kun he haluavat käydä tarpeillaan, heidän on haluttava poistaa kaikki ahneus, viha ja hulluus mielestään.

Kun he ponnistelevat mäkeä ylös, heidän tulee pitää sitä tienä Valaistukseen, joka vie heidät harhan maailman toiselle puolelle. Kun he kulkevat helppoa tietä pitkin, heidän on käytettävä hyväkseen sen helpompia olosuhteita, jotta he edistyisivät pikemmin kohti Valaistusta.

Kun he näkevät sillan, heidän on haluttava rakentaa opetusten silta, jotta ihmiset voisivat ylittää sen.

Veljeyden velvollisuudet

Kun he tapaavat surullisen ihmisen, heidän tulee vaikeroida tämän alati muuttuvan maailman katkeruutta.

Kun he näkevät ahneen ihmisen, heillä tulee olla suuri halu pysyä vapaina tämän elämän harhoista ja saavuttaa Valaistuksen todelliset rikkaudet.

Kun he näkevät maukasta ruokaa, heidän on oltava varuillaan. Kun he näkevät pahanmakuista ruokaa, heidän tulee toivoa, ettei ahneus koskaan palaa.

Kesähelteellä heidän on toivottava, että he voivat olla kaukana maallisten halujen helteestä ja että he voivat saavuttaa Valaistuksen raikkaan viileyden. Kestämättömällä talvipakkasella heidän on ajateltava Buddhan suuren säälin lämpöä.

Kun he lausuvat pyhiä opetuksia, heidän on päätettävä, etteivät he unohda niitä ja että he ottavat opetukset käytäntöön.

Kun he ajattelevat Buddhaa, heidän on vaalittava syvää halua saada sellaiset silmät kuin Buddhalla on.

Kun he nukkuvat yöllä, heidän tulee toivoa, että heidän ruumiinsa, puheensa ja mielensä voisivat puhdistautua ja virkistyä; kun he heräävät aamulla, heidän ensimmäisenä toiveenaan tulisi olla se, että sinä päivänä

heidän mielensä olisi kirkas ymmärtämään kaiken.

6. Ne, jotka seuraavat Buddhan opetuksia, koska ymmärtävät, että kaikkea luonnehtii aineettomuus, eivät kohtele ihmiselämään kuuluvia asioita kevyesti vaan ottavat ne vastaan sellaisenaan ja yrittävät sitten käyttää niitä välineinä Valaistuksen saavuttamiseen.

Heidän ei tule ajatella, että tämä maailma on merkityksetön ja sekasorron vallassa ja Valaistuksen maailma on täynnä merkitystä ja rauhaa. Pikemminkin heidän tulisi koettaa löytää kaikissa tämän maailman asioissa tie Valaistukseen.

Jos ihminen katsoo tähän maailmaan epäpuhtailla, tietämättömyyden himmentämällä silmillä, hän näkee maailman täynnä virheitä, mutta jos ihminen katsoo sitä kirkkailla, viisailla silmillä, hän näkee siinä Valaistuksen maailman, jollainen se on.

Tosiasia on, että on olemassa vain yksi maailma, ei kahta, joista yksi merkityksetön ja toinen täynnä merkitystä tai yksi hyvä ja toinen paha. Ihmiset vain luulevat, että on olemassa kaksi maailmaa johtuen erottelevasta luonteestaan.

Jos he pystyvät vapautumaan näistä erotteluista ja pitämään mielensä puhtaana viisauden valon avulla, he

Veljeyden velvollisuudet

näkevät vain yhden maailman, jossa kaikki on merkityksellistä.

7. Buddhaan uskovat kokevat kaikessa tämän ykseyden yleismaailmallisen puhtauden ja siinä mielessä tuntevat sääliä kaikkia kohtaan ja omaavat nöyrän halun palvella kaikkia.

Siksi heidän tulee puhdistaa mielensä kaikesta ylpeydestä ja vaalia nöyryyttä, kohteliaisuutta ja avuliaisuutta. Heidän mielensä tulee olla kuin hedelmällinen maa, joka ravitsee kaikkea eroa tekemättä, joka palvelee valittamatta ja kestää kärsivällisesti, joka on aina palvelualtis, jonka korkein ilo on palvella kaikkia köyhiä ihmisiä kylvään heidän sydämiinsä Buddhan opetusten siemeniä.

Näin siis mielestä, joka on säälivä köyhiä kohtaan, tulee äiti kaikille ihmisille, se osoittaa kunnioitusta kaikille, pitää kaikkia henkilökohtaisina ystävinään ja kunnioittaa heitä kuin vanhempiaan.

Vaikka tuhannet ihmiset ajattelisivat pahaa ja olisivat pahantahtoisia Buddhan maallikoita kohtaan, he eivät kuitenkaan voi aiheuttaa pahaa, sillä sellainen pahuus on kuin pisara myrkyä suuren valtameren vedessä.

8. Maallikko nauttii onnestaan muistelemalla, mietiskelyllä ja kiitollisuudella. Hän toteaa, että hänen uskonsa

on itse Buddhan sääli ja että sen on Buddha hänelle lahjoittanut.

Maallisen himon mudassa ei ole uskon siemeniä, mutta Buddhan säälin johdosta uskon siemenet voidaan kylvää sinne ja ne puhdistavat mielen kunnes se saa uskon luottaa Buddhaan.

Kuten jo sanottiin, tuoksuva Candana-puu ei kasva Eranda-metsässä. Samoin eivät Buddhan uskon siemenetkään voi sijaita harhojen keskellä.

Mutta itseasiassa ilon kukka kukkii siellä, joten on tehtävä johtopäätös, että vaikka sen kukat ovat harhan keskellä, sen juuret ovat muualla, nimittäin Buddhan sydämessä.

Jos maallikko joutuu harhaan itsekkyyden johdosta, hänestä tulee mustasukkainen, kateellinen, vihainen ja vahingollinen, koska ahneus, viha ja hulluus ovat lianneet hänen mielensä. Mutta jos hän palaa Buddhan luo, hän tekee Buddhalle vielä suuremman palveluksen kuin yllä on kerrottu. Se on todella selittämätöntä.

TOINEN LUKU

KÄYTÄNNÖLLISIÄ NEUVOJA TODELLISTA ELÄMÄNTAPAA VARTEN

I

PERHE-ELÄMÄ

1. On väärin luulla onnettomuuksien tulevan idästä tai lännestä, ne saavat alkunsa ihmisen omasta mielestä. On siksi hullua suojautua ulkoisesta maailmasta tulevia onnettomuuksia vastaan ja jättää sisäinen mieli vartiointia vaille.

On olemassa muinaisista ajoista periytyvä tapa, jota tavalliset ihmiset yhä noudattavat. Noustessaan aamulla he pesevät ensin kasvonsa, huuhtelevat suunsa ja kumartavat sitten kuuteen suuntaan: itään, länteen, etelään, pohjoiseen, ylös- ja alaspäin. Tekemällä näin he toivovat, ettei heitä kohtaisi mikään onnettomuus mistään suunnasta ja että heillä olisi rauhallinen päivä.

Buddhan opetuksissa sanotaan kuitenkin toisin. Buddha opettaa, että meidän tulee osoittaa kunnioitusta Totuuden kuuteen suuntaan ja että meidän on käyttäydyttävä viisaasti ja ansiokkaasti ja näin estettävä onnettomuudet.

Näiden kuuden suunnan porttien varjelemiseksi

ihmisten täytyy poistaa “neljän teon” saaste, hillitä “neljää pahaa mieltä” ja tukkia “kuusi reikää”, jotka aiheuttavat varallisuuden menettämistä.

“Neljällä teolla” tarkoitetaan tappamista, varastamista, aviorikoksen ja vääryyden suorittamista.

“Neljä pahaa mieltä” ovat ahneus, viha, hulluus ja pelko.

“Kuusi reikää”, jotka aiheuttavat varallisuuden menettämistä, ovat halu käyttää päihdyttäviä aineita ja käyttäytyä typerästi, myöhään valvominen illalla ja antautuminen kevytmielisyyteen, heittäytyminen musiikki- ja teatterinautintoihin, uhkapelit, seurusteleminen huonossa seurassa ja velvollisuuksien laiminlyöminen.

Poistettuaan nämä neljä saastetta, vältettyään näitä neljää pahaa mieltä ja tukittuaan nämä kuusi menettämisen reikää Buddhan opetuslapset osoittavat kunnioitustaan kuuteen Totuuden suuntaan.

Entä mitä sitten ovat nämä kuusi Totuuden suuntaa? Ne ovat itä vanhempien ja lasten tietä varten, etelä opettajan ja oppilaan tietä varten, länsi miehen ja vaimon tietä varten, pohjoinen ihmisen ja hänen ystäviensä tietä varten, alaspäin isännän ja palvelijan tietä varten ja ylös Buddhan opetuslasten tietä varten.

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

Lapsen tulee kunnioittaa vanhempiaan ja tehdä heille kaikki se, mitä hänen odotetaan tekevän. Hänen tulee palvella heitä, auttaa heitä heidän työssään, vaalia sukuperää, suojella perheomaisuutta ja pitää muistotilaisuuksia, kun vanhemmat ovat kuolleet.

Vanhempien tulee tehdä viisi seikkaa lapsilleen: välttää pahan tekemistä, olla esimerkkinä hyvistä teoista, antaa heille koulutus, järjestää heidän avioliittonsa ja antaa heidän periä perheen omaisuus sopivana aikana. Jos vanhemmat ja lapset noudattavat näitä seikkoja, perhe elää aina rauhassa.

Oppilaan tulee aina nousta opettajan saapuessa, noudattaa hänen ohjeitaan, hän ei saa laiminlyödä lahjoitusten antamista opettajalle ja hänen tulee kuunnella hänen opetustaan kunnioituksella.

Opettajan tulee käyttäytyä oikein oppilaan edessä ja olla hänelle hyvänä esimerkkinä, hänen tulee välittää oikein oppimansa opetukset, hänen tulee käyttää hyviä opetusmenetelmiä ja yrittää valmentaa oppilas kunnianosoituksia varten, hän ei saa unohtaa suojella oppilasta pahalta kaikin mahdollisin tavoin. Jos opettaja ja oppilas noudattavat näitä sääntöjä, heidän ystävyytensä pysyy kitkattomana.

Miehen tulee kohdella vaimoaan kunnioittaen, koh-

teliaasti ja oikeudenmukaisesti. Hänen tulee jättää taloudenpito vaimolle ja joskus antaa hänelle esimerkiksi koruja. Vaimon tulee huolehtia taloudenpidosta, ohjata palvelijoita viisaasti ja säilyttää hyveensä kuten hyvän vaimon tulee. Hän ei saa tuhlata miehen tuloja ja hänen tulee hoitaa taloa kunnollisesti ja uskollisesti. Jos näitä sääntöjä noudatetaan, pysyy koti onnellisena eikä riitoja synny.

Ystävyysden säännöt tarkoittavat, että ystävien kesken tulisi vallita molemminpuolinen myötätunto toisen antaessa sen mikä toiselta puuttuu ja yrittäen olla hyödyksi toiselle käyttäen aina ystävällisiä ja vilpittömiä sanoja.

On varjeltava ystävää joutumasta pahoille teille, on suojeltava hänen omaisuuttaan ja varallisuuttaan ja on autettava häntä hädän aikana. Jos ystävälle sattuu onnettomuus, hänelle tulee ojentaa auttava käsi ja on jopa pidettävä huolta hänen perheestään, jos tarve vaatii. Näin heidän ystävyytensä säilyy ja he ovat yhä onnellisempia yhdessä.

Isännän tulee noudattaa palvelijaansa kohtaan viittä seikkaa: hänen tulee määrätä palvelijalle hänen kyvyilleen sopivaa työtä, antaa hänelle kunnollinen korvaus, huolehtia hänestä, kun hänen terveytensä on heikko, jakaa hänen kanssaan miellyttäviä asioita ja antaa hänelle hänen tarvitsemansa lepo.

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

Palvelijan tulee noudattaa viittä seikkaa: hänen tulee nousta aamulla ennen isäntää ja laskeutua levolle vasta hänen jälkeensä, hänen tulee aina olla rehellinen, tehdä työnsä hyvin ja yrittää olla tuottamatta isännän nimelle epäluottamusta. Jos näitä sääntöjä noudatetaan, säilyy isännän ja palvelijan välillä rauha eikä ristiriitoja synny.

Buddhan opetuslasten tulee katsoa, että perhe noudattaa Buddhan opetuksia. Heidän tulee vaalia kunnioitusta ja huomaavaisuutta opettajaansa kohtaan, osoittaa hänelle kohteliaisuutta, kuunnella ja noudattaa hänen neuvojaan ja antaa hänelle aina lahjoituksia.

Buddhan opetuksia opettavan tulee ymmärtää opetukset oikein, hylätä väärät tulkinnat korostaen hyvää ja hänen tulee pyrkiä ohjaamaan uskojat miellyttävälle teille. Jos perhe noudattaa tätä tietä pitäen todellisen opetuksen keskikohtanaan, kukoistaa perheessä onni.

Ihminen, joka kumartaa kuuteen suuntaan ei tee näin välttyäkseen ulkoisilta onnettomuuksilta. Hän tekee niin ollakseen varuillaan ja estääkseen pahuuden syntymistä omassa mielessään.

2. On tunnistettava tuttavien joukossa ne, joiden kanssa tulee seurustella ja joita tulee välttää. Ne, joita tulee välttää, ovat ahneet, älykkäät puhujat, imartelijat ja tuhlaajat.

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

On seurusteltava niiden kanssa, jotka ovat avuliaita, halukkaita jakamaan sekä onnen että kärsimyksen, jotka antavat hyviä neuvoja ja joilla on myötätuntoinen sydän.

Todellinen ystävä, jonka kanssa voi turvallisin mielin seurustella, pysyy aina oikealla tjeillä, huolehtii salaa ystävänsä hyvinvoinnista, lohduttaa häntä hänen onnettomuuksissaan, tarjoaa auttavan käden, kun sitä tarvitaan, säilyttää salaisuudet ja antaa aina hyviä neuvoja.

On vaikeaa löytää tällaista ystävää ja siksi on itse yritettävä olla tällainen ystävä. Niin kuin aurinko lämmittelee hedelmällistä maata, niin hyvä ystävä loistaa yhteiskunnassa hyvien tekojensa tähden.

3. Pojan on mahdotonta korvata vanhemmilleen heidän hänelle osoittamansa ystävällisyys vaikka hän pystyisi kantamaan isäänsä oikealla ja äitiään vasemmalla olkapäällään sadan vuoden ajan.

Vaikka hän pesisi vanhempiansa ruumiin ihanalta tuoksuvin salvoin sadan vuoden ajan, palvelisi kuin ihanteellinen poika, nostaisi heidät valtaistuimelle ja antaisi heille kaikki maailman ylellisyydet, ei hän sitten-

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

kään pystyisi korvaamaan riittävästi sitä suurta kiitollisuudenvelkaa, joka hänellä on heitä kohtaan.

Jos hän kuitenkin johdattaa vanhempansa Buddhan luo ja selittää heille Buddhan opetukset ja saa heidät hylkäämään väärän tien ja seuraamaan oikeaa tietä, ohjaa heitä hylkäämään kaiken ahneuden ja nauttimaan lahjoitusten annosta, silloin hän korvaa heille moninkerroin heiltä saamansa.

Buddhan siunaus vallitsee kodissa, jossa vanhempia kunnioitetaan ja arvostetaan.

4. Perhe on paikka, jossa mielet ovat yhteydessä toistensa kanssa. Jos nämä mielet rakastavat toisiaan, koti on kaunis kuin kukkatarha. Mutta jos mielten välille syntyy epäsopu, on se kuin myrsky, joka tuhoaa puutarhan.

Jos epäsopu syntyy perheessä, ei pidä syyttää toisia vaan on tutkittava omaa mieltään ja seurattava oikeaa polkua.

5. Oli kerran mies, jolla oli luja usko. Hänen isänsä kuoli, kun hän oli nuori. Sen jälkeen hän eli onnellisena äitinsä kanssa. Sitten hän otti vaimon.

Ensin he elivät onnellisina yhdessä ja sitten pienestä väärinkäsityksestä johtuen vaimo ja anoppi alkoivat vihata toisiaan. Viha kasvoi kunnes äiti vihdoin jätti nuoren parin yksin.

Anopin lähdettyä nuorelle parille syntyi poika. Anoppi kuuli huhun, jonka mukaan nuori vaimo oli sanonut: "Anoppini suututti minua aina ja niin kauan kun hän eli kanssamme ei koskaan tapahtunut mitään miellyttävää. Heti kun hän läksi sattui tämä onnellinen tapaus."

Huhu suututti anoppia, joka huudahti: "Jos miehen äiti ajetaan pois talosta ja sattuu onnellinen tapaus, niin jopa ovat asiat hullusti! Oikeus on kadonnut maailmasta!"

Vielä äiti huusi: "Meidän on sitten järjestettävä tämän "oikeuden" hautajaiset!" Ja hullun tavoin hän meni hautausmaalle hautajaisia pitämään.

Kuullen tästä tapauksesta jumala ilmestyi naisen eteen ja yritti puhua hänelle järkeä, mutta turhaan.

Silloin jumala sanoi hänelle: "Jos näin on asia,

minun on poltettava lapsi ja hänen äitinsä kuoliaiksi. Tyydyttääkö se sinua? ”

Tämän kuullessaan äiti huomasi virheensä. Hän pyysi anteeksi vihaansa ja rukoili jumalaa säästämään lapsen ja tämän äidin hengen. Samaan aikaan nuori vaimo ja hänen miehensä huomasivat epäoikeudenmukaisuutensa vanhaa naista kohtaan ja he menivät hautausmaalle tätä etsimään. Jumala yhdisti heidät ja tämän jälkeen he elivät yhdessä kuin onnellinen perhe.

Oikeus ei koskaan katoa ellei sitä itse heitetä pois. Joskus se näyttää kadonneen, mutta siihen on syynä se, että ihminen on kadottanut oman mielensä oikeuden.

Eripuraiset mielet aiheuttavat usein tuhoa. Vähäpätöisestä väärinkäsityksestä saattaa olla seurauksena suuri onnettomuus. Tätä vastaan tulee suojautua etenkin perhe-elämässä.

6. Perhe-elämässä kysymys siitä, miten jokapäiväisistä menoista selvitään, vaatii aina äärimmäistä huolta. Jokaisen perheenjäsenen on työskenneltävä ahkerasti kuin muurahaiset ja kiireiset mehiläiset. Kenenkään ei tule riippua toisen työstä tai odottaa toisen armeliaisuutta.

Miehen ei tule pitää ansioitaan täysin ominaan. Osa siitä on jaettava toisten kanssa, osa on säästettävä

hätäpäivää varten, osa on pantava syrjään yhteiskunnan ja kansan tarpeita varten ja osa on lahjoitettava uskonnollisten opettajien tarpeisiin.

On muistettava ettei mitään tässä maailmassa voi pitää täysin "omana". Se mikä tulee ihmiselle, tulee hänelle syiden ja olosuhteiden yhdistelmien johdosta, sen voi pitää vain väliaikaisesti ja siksi sitä ei saa käyttää itsekkäästi eikä sopimattomiin tarkoituksiin.

7. Kun Syamavati, kuningas Udayanan kuningatarpuoliso, antoi Anandalle viisisataa vaatetta, Ananda otti ne vastaan syvää tyydytystä tuntien.

Kuullen tämän kuningas epäili Anandaa epärehellisyydestä ja meni hänen luokseen ja kysyi mitä tämä aikoi tehdä näillä viidelläsadalla vaatteella.

Ananda vastasi: "Voi kuningas, monet veljistä kuljevat ryysyissä, aion jakaa vaatteet veljille.

"Mitä teet vanhoilla vaatteilla?"

"Teemme niistä sängynpeittoja."

"Mitä teet vanhoille sängynpeitoille?"

"Teemme niistä tyynynpäällyksiä."

"Mitä teet vanhoille tyynynpäällyksille?"

"Teemme niistä mattoja."

“Mitä teet vanhoille matoille?”

“Käytämme niitä jalkapyyhkeinä.”

“Mitä teet vanhoille jalkapyyhkeille?”

“Teeme niistä lattialuuttuja.”

“Mitä teet vanhoilla luutuilla?”

“Ylhäisyytenne, revimme ne kappaleiksi ja sekoi-
tamme mutaan. Käytämme mudan talon seinien
rappaukseen.”

Jokainen meille luotettu esine on käytettävä huolel-
lisesti hyödyllisellä tavalla, koska se ei ole “meidän” vaan
se on annettu meille vain väliaikaisesti.

II

NAISTEN ELÄMÄ

1. On olemassa neljä naistyyppiä. Ensimmäistä tyyppiä edustavat ne, jotka suuttuvat helposti, joiden mieli on muuttuvainen, jotka ovat ahneita ja kateellisia toisten onnesta ja joilla ei ole myötätuntoa toisten tarpeita kohtaan.

Toista tyyppiä edustavat ne, jotka suuttuvat vähäpätöisistä asioista, ovat oikullisia ja ahneita, mutta jotka eivät kadehdi toisten onnea ja jotka tuntevat myötätuntoa toisten tarpeita kohtaan.

Kolmatta tyyppiä edustavat ne, jotka ovat avarakat-
seisempia ja jotka eivät suutu usein, jotka osaavat hillitä
ahnetta mieltään, mutta eivät osaa välttää kateuden

tunnetta ja jotka eivät ole myötätuntoisia toisten tarpeita kohtaan.

Neljättä tyyppiä edustavat ne, jotka ovat avarakatseisia, osaavat hillitä ahneuden ja säilyttää mielen tyyneyden, jotka eivät kadehdi toisten onnea ja joilla on myötätuntoinen mieli toisten tarpeita kohtaan.

2. Mennessään naimisiin nuoren naisen tulisi tehdä seuraavat päätökset: "Minun täytyy kunnioittaa ja palvella mieheni vanhempia. He ovat antaneet meille kaikki ne edut, jotka meillä on ja he ovat viisaita suojelijoitamme, joten minun on palveltava heitä kiitollisena ja oltava valmis auttamaan heitä aina kun voin."

"Minun on osoitettava kunnioitusta mieheni opettajalle, koska hän on antanut miehelleni pyhän opetuksen emmekä voisi elää ihmisten lailla ilman näiden pyhien opetusten ohjausta."

"Minun on kehitettävä mieltäni, jotta pystyn ymmärtämään miestäni ja auttamaan häntä hänen työssään. En saa koskaan olla välinpitämätön hänen asioistaan ajatellen, että ne ovat vain hänen asiansa, ei minun."

"Minun on opittava tuntemaan perheemme jokaisen palvelijan luonne, kyvyt ja maku ja pidettävä heistä huolta ystävällisesti. Säästän mieheni tulot enkä tuhlaa sitä itsekkäisiin tarkoituksiin."

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

3. Miehen ja vaimon välistä suhdetta ei ole suunniteltu vain heidän mukavuudekseen. Sillä on syvempi merkitys kuin pelkkä kahden fyysisen ruumiin yhdessäolo samassa talossa. Miehen ja vaimon tulisi käyttää hyödykseen yhdessäolonsa läheistä suhdetta auttaakseen toisiaan harjoittamaan mieltään kohti Valaistusta.

Eräs vanha aviopari, "ihannepari", joksi heitä kutsuttiin, tuli kerran Buddhan luo ja sanoi: "Herra, menimme naimisiin tunnettuamme toisemme jo lapsuudesta saakka eikä onnessamme ole ollut säröäkään. Kerro meille, voimmeko mennä uudelleen naimisiin seuraavassa elämässä?"

Buddha antoi heille seuraavan viisaan vastauksen: "Jos teillä on molemmilla täsmälleen sama usko, jos otitte vastaan uskon täsmälleen samalla tavalla ja jos harjoitatte hyväntekeväisyyttä täsmälleen samalla tavalla ja jos teillä on sama viisaus, sitten teillä on sama mieli seuraavassa syntymässä."

4. Sujata, rikkaan kauppiaan Anathapindadan vanhimman pojan vaimo oli pöyhkeä, ei kunnioittanut muita eikä kuunnellut miehensä ja hänen vanhempiansa neuvoja ja tästä johtuen perheessä syntyi eripuraisuutta.

Kerran Siunattu tuli käymään Anathapindadan

luona ja huomasi asioiden tilan. Hän kutsui nuoren Sujata-vaimon luokseen, puhui hänelle ystävällisesti ja sanoi:

“Sujata, on seitsemän vaimotyyppiä. On vaimo, joka on kuin murhaaja. Hänellä on epäpuhdas mieli, hän ei kunnioita miestänsä ja tästä johtuen kääntää sydämensä toista miestä kohti.

On vaimo, joka on kuin varas. Hän ei koskaan ymmärrä miehensä työtä vaan ajattelee ainoastaan ylellisyydenhaluaan. Hän tuhlaa miehensä tulot omaa haluaan tyydyttääkseen ja tehden näin varastaa häneltä.

On vaimo, joka on kuin isäntä. Hän hallitsee miestänsä, laiminlyö taloudenpidon ja ivaa miestänsä aina töykein sanoin.

On vaimo, joka on kuin äiti. Hän pitää huolta miehestään kuin tämä olisi lapsi, suojelee häntä niin kuin äiti suojelee lasta ja pitää hyvää huolta hänen tuloistaan.

On vaimo, joka on kuin sisar. Hän on uskollinen miehelleen ja palvelee häntä sisaren tavoin vaatimattomasti ja pidättyvästi.

On vaimo, joka on kuin ystävä. Hän yrittää miellyt-

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

tää miestänsä kuin ystävää, joka on juuri palannut pitkältä matkalta. Hän on vaatimaton, käyttäytyy oikein ja kohtelee miestänsä suurella kunnioituksella.

Ja sitten on vaimo, joka on kuin palvelijatar. Hän palvelee miestänsä hyvin ja uskollisesti. Hän kunnioittaa miestänsä, tottelee hänen määräyksiään, hänellä ei ole omia toiveita, ei pahoja ajatuksia eikä hän kannaa kaunaa. Hän yrittää aina tehdä miehensä onnelliseksi.”

Siunattu kysyi: “Sujata, mitä tyyppiä sinä olet tai mitä tyyppiä haluaisit olla?”

Kuullen nämä Siunatun sanat Sujata häpesi aikaisempaa käytöstään ja vastasi, että hän haluaisi olla viimeisen esimerkin vaimon, palvelijattaren, kaltainen. Hän muutti käytöstään ja hänestä tuli miehensä auttaja ja yhdessä he pyrkivät Valaistukseen.

5. Amrapali oli rikas ja kuuluisa kurtisaani Vaisalissa ja hän piti luonaan monia nuoria ja kauniita prostituoituja. Hän meni Siunatun luo ja pyysi tätä antamaan hänelle jonkin hyvän opetuksen.

Siunattu sanoi: “Amrapali, naisten mieltä on helppo häiritä ja johtaa harhaan. Nainen heittäytyy mielen haluille ja antautuu mustasukkaisuuden valtaan helpommin kuin mies.

Siksi naisen on vaikeampaa seurata Jaloa Polkua. Tämä koskee erityisesti nuorta ja kaunista naista. Sinun on astuttava eteenpäin Jalolla Polulla ja voitettava himo ja kiusaus.

Amrapali, sinun on muistettava etteivät nuoruus ja kauneus kestä kauan vaan niitä seuraa vanhuus, sairaus ja kärsimys. Rikkauden- ja rakkaudenhalu ovat naisten ikuisia kiusauksia, mutta Amrapali, ne eivät ole ikuisia aarteita. Valaistus on ainut aarre, joka säilyttää arvonsa. Voimakkuutta seuraa sairaus, nuoruuden on alistuttava vanhuuden edessä, elämä antaa tietä kuolemalle. Ihmisen täytyy ehkä poistua rakastettunsa luota ja elää vihaamansa ihmisen kanssa. Ihminen ei ehkä saavuta halua- maansa pitkään aikaan. Tämä on elämän laki.

Ainut, joka suojelee ihmistä ja tuo hänelle ikuisen rauhan on Valaistus. Amrapali, sinun tulee heti etsiä Valaistusta!”

Amrapali kuunteli Siunatun sanoja. Hänestä tuli Siunatun opetuslapsi ja lahjoituksena hän antoi veljeskunnalle kauniin puutarhansa.

6. Sukupuolten välillä ei ole eroa Valaistuksen polulla. Jos nainen päättää etsiä Valaistusta, hänestä tulee Todel-lisen Polun sankaritar.

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

Mallika, kuningas Prasenajitin tytär ja kuningas Ayodhayan puoliso, oli sellainen sankaritar. Hänellä oli luja usko Siunatun opetuksiin ja hän teki Siunatun läsnäollessa seuraavat kymmenen valaa:

“Herrani, kunnes saavutan Valaistuksen (1) en rikko pyhiä sääntöjä, (2) en ole röyhkeä ihmisille, jotka ovat itseäni vanhempia, (3) en suutu kehenkään. (4) En ole mustasukkainen muille enkä kadehdi kenenkään omaisuutta, (5) en ole itsekäs ajatuksissa enkä omaisuudessa, (6) yritän saada köyhät onnellisiksi saamillani tavaroilla enkä kerää niitä itselleni.

(7) Otan vastaan kaikki ihmiset kohteliaasti, annan heille sen mitä he tarvitsevat, puhun heille ystävällisesti, otan huomioon heidän olosuhteensa enkä ajattele omaa mukavuuttani ja yritän hyödyttää heitä kaikkia puolueettomasti.

(8) Jos näen jonkun olevan yksinäisen, vankilassa tai kärsivän taudista tai ongelmista, yritän auttaa häntä ja tuottaa hänelle onnea selittäen hänelle syyt ja lait.

(9) Jos näen toisten pyydystävän eläviä olentoja ja olevan niille julma tai rikkovan sääntöjä, rankaisen heitä,

jos heitä täytyy rangaista tai opetan heitä, jos heitä täytyy opettaa ja yritän sitten saada tekemättömäksi sen mitä he ovat tehneet ja korjata heidän virheensä parhaan kykyni mukaan.

(10) En unohda kuunnella oikeaa opetusta, sillä tiedän, että kun laiminlyö oikean opetuksen, erkanee nopeasti totuudesta, joka on kaikkialla enkä silloin onnistu saavuttamaan Valaistuksen rantaa.”

Sitten hän lausui seuraavat kolme toivetta köyhien pelastamiseksi: “Ensiksikin haluan tehdä kaikki rauhalliseksi. Uskon, että tämä toive missä tahansa elämässä, jotka tämän jälkeen saan, on oleva hyvyyden juuri, josta kasvaa hyvän opin viisaus.

Toiseksi, kun olen saanut hyvän opin viisauden, haluan väsymättömästi opettaa kaikkia ihmisiä.

Kolmanneksi, suojelen todellista oppia jopa uhraten oman ruumiini, henkeni tai omaisuuteni.

Perhe-elämän todellinen merkitys on siinä mahdollisuudessa, jonka se antaa molemminpuoliselle rohkaisulle ja avulle Valaistukseen pyrkimisessä. Jopa tavallisesta naisesta voi tulla samanlainen Buddhan opetuslapsi kuin mitä Mallika oli, jos hän yhtä päättäväisesti etsii Valaistusta, tekee samat valat ja lausuu samat toiveet.

III

PALVEUKSESSA

1. On seitsemän seikkaa, jotka johtavat maan vaurauteen: ensiksikin ihmisten tulisi kokoontua usein keskustelemaan poliittisista asioista ja heidän tulee huolehtia kansallisesta puolustuksesta.

Toiseksi, kaikkien yhteiskuntaluokkien ihmisten tulee kokoontua yhteen puhumaan kansallisista asioistaan.

Kolmanneksi, ihmisten tulee kunnioittaa vanhoja tapoja eikä muuttaa niitä ilman syytä, ja heidän tulee myös noudattaa juhlamenojen sääntöjä ja pitää yllä oikeutta.

Neljänneksi, ihmisten tulee tehdä ero sukupuolten ja vanhempien ja nuorempien ihmisten välillä ja pitää yllä perheen ja yhteisön puhtautta.

Viidenneksi, ihmisten on suhtauduttava vanhempiinsa kuin lasten tulee ja heidän on oltava uskollisia opettajilleen ja vanhemmille henkilöille.

Kuudenneksi, ihmisten tulee kunnioittaa esi-isiensä alttareita ja suorittaa vuotuiset juhla-ja muistomemot.

Seitsemänneksi, ihmisten tulee pitää arvossa yleistä

moraalia, kunnioittaa hyveellistä käytöstä, kuunnella kunnianarvoisia opettajia ja antaa heille lahjoituksia.

Jos maa noudattaa näitä ohjeita, se varmasti kukoistaa ja sitä kunnioittavat kaikki maat.

2. Oli kerran kuningas, joka hallitsi maataan huomattavan menestyksekkäästi. Viisautensa vuoksi häntä kutsuttiin Suuren Valon Kuninkaaksi. Hän selosti hallintonsa periaatteet seuraavasti:

“Paras tapa hallitsijan hallita maataan on ensiksikin hallita itse. Hallitsijalla tulee olla säälivä sydän alaisiaan kohtaan ja hänen tulee opettaa ja johtaa heitä poistamaan mielestään kaikki epäpuhtaudet. Tätä opetusta seuraava onni ylittää monin verroin onnen, jonka maailman materiaaliset asiat voivat antaa. Siksi kuninkaan tulee antaa alaisilleen hyvä oppi ja pitää heidän mielensä ja ruumiinsa rauhallisina.

Kun köyhät tulevat hänen luokseen, hänen tulee avata varastonsa ja antaa heidän ottaa mitä he haluavat ja sitten käyttää hyväkseen mahdollisuus opettaa heille ahneudesta ja pahuudesta vapautumisen viisaus.

Jokaisella on eri näkemys asioista riippuen mielen-tilasta. Jotkut pitävät kaupunkiaan hienona ja kauniina, toiset taas pitävät sitä likaisena ja rappeutuneena. Kaikki

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

riippuu ihmisen mielentilasta.

Ne, jotka pitävät hyvää opetusta arvossa, voivat nähdä tavallisissa puissa ja kivissä kaikki lasuurikiven kauniit valot ja värit, kun taas ahneet ihmiset, jotka eivät osaa hillitä omaa mieltään, ovat sokeita jopa kultaisen palatsin loistolle.

Samoin on ihmisten jokapäiväisen elämän laita. Mieli on kaiken alkulähde ja siksi hallitsijan tulee ensin pyrkiä saamaan ihmiset harjoittamaan mieltään.”

3. Ensimmäinen viisaan hallinnon periaate on sama kuin Suuren Valon kuninkaan periaate: johtaa ihmiset harjoittamaan mieltään.

Mielen harjoittaminen tarkoittaa Valaistuksen etsimistä. Siksi viisaan on ennen kaikkea kiinnitettävä huomiota Buddhan opetuksiin.

Jos hallitsijalla on usko Buddhaan, jos hän on omistautunut Buddhan opetuksille, jos hän pitää arvossa ja osoittaa ihailuaan hyveellisille ja myötätuntoisille ihmisille, ei suosikkijärjestelmää ystäviä eikä vihollisia kohtaan synny ja maa pysy aina kukoistavana.

Jos maassa kukoistaa onni, ei sen tarvitse hyökätä

toisia maita vastaan eikä se tarvitse aseita hyökkäystä varten.

Kun ihmiset ovat onnellisia ja tyytyväisiä, luokkerot häviävät, hyvät teot ja hyveet lisääntyvät ja ihmiset kunnioittavat toinen toistaan. Kaikista tulee vauraita, sää ja lämpötila tulevat normaaleiksi, aurinko, kuu ja tähdet loistavat luonnollisesti, sateet ja tuulet tulevat ajallaan ja kaikki luonnon onnettomuudet häviävät.

4. Hallitsijan velvollisuus on suojella alaisiaan. Hän on isä ja äiti alaisilleen ja hän suojelee heitä laillaan. Hänen täytyy kasvattaa alaisiaan niin kuin vanhemmat kasvattavat lastaan vaihtaen määrän vaipan kuivaan odottamatta, että lapsi itkee. Samoin on hallitsijan poistettava kärsimykset ja tuotettava onnea odottamatta, että ihmiset valittavat. Hänen hallintansa ei todellakaan ole täydellistä ennen kuin hänen alaisillaan on rauha. He ovat hänen maansa aarre.

Viisas hallitsija ajattelee aina alaisiaan eikä unohda heitä hetkeksikään. Hän ajattelee heidän vaikeuksiaan, ja suunnittelee heidän vaurastumistaan. Hallitakseen viisaasti hänen on oltava perillä kaikesta: vedestä, kuivuudesta, myrskyistä ja sateesta, hänen on tiedettävä viljasta, hyvän sadon mahdollisuudesta, ihmisten iloista ja suruista. Ollakseen asemassa, jossa hän voi oikein tuomita,

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

rangaista tai kiittää, hänelle täytyy tiedottaa läpikotaisin pajojen ihmisten syyllisyys ja hyvien ansiot.

Viisas hallitsija antaa alaisilleen, kun he ovat tarpeessa ja ottaa heiltä, kun he ovat vauraita. Hänen tulisi noudattaa oikeata päättelyä kerätessään veroja ja pitää verot mahdollisimman alhaisina. Näin ihmiset pysyvät yksimielisinä.

Viisas hallitsija suojelee alaisiaan voimallaan ja arvokkuudellaan. Se, joka näin hallitsee alaisiaan, on kuningas-nimityksen arvoinen.

5. Totuuden kuningas on kuninkaiden kuningas. Hänen syntyperänsä on mitä puhtain ja korkein. Hän ei hallitse ainoastaan maailman neljää suuntaa vaan hän on myös Viisauden Herra ja kaikkien Hyveellisten Opetusten Suojelija.

Mihin tahansa hän meneekin taistelut lakkaavat ja paha mieli katoaa. Hän hallitsee oikeudenmukaisesti Totuuden voimalla ja voittaen kaiken pahuuden hän luo rauhan kaikille ihmisille.

Totuuden kuningas ei koskaan surmaa, ei varasta eikä suorita aviorikosta Hän ei koskaan petä, ei pilkkaa, ei valehtele eikä harrasta joutopuhetta. Hänen mielensä on vapaa kaikesta ahneudesta, vihasta ja hulluudesta. Hän poistaa nämä kymmenen pahuutta ja asettaa niiden sijalle kymmenen hyvettä.

Hänen hallintansa perustuu Totuuteen ja siksi hän on voittamaton. Missä tahansa Totuus ilmestyy väkivalta lakkaa ja paha tahto katoaa. Hänen alaistensa joukossa ei ole erimielisyyttä ja siksi he asuvat rauhassa ja turvassa. Pelkkä hänen läsnäolonsa tuo rauhaa ja onnea heidän keskuuteensa. Tämän vuoksi häntä kutsutaan Totuuden kuninkaaksi.

Koska Totuuden kuningas on kuningasten kuningas, kaikki muut hallitsijat ylistävät hänen loistavaa nimeään ja hallitsevat omissa kuningaskunnissaan hänen esimerkkinsä mukaisesti.

Näin siis Totuuden kuningas on kaikkien kuninkaitten hallitsija ja hänen oikean tiensä mukaisesti he luovat turvallisuutta alaisilleen ja täyttävät velvollisuutensa Dharmalle.

6. Viisas hallitsija antaa tuomionsa myötätuntoisesti. Hän yrittää harkita jokaista tapausta kirikkaalla viisaudella ja tekee sitten tuomionsa viiden periaatteen mukaisesti.

Nämä viisi periaatetta ovat: ensiksikin hänen on tutkittava esitettyjen seikkojen todenmukaisuus.

Toiseksi hänen on varmistettava, että ne ovat hänen tuomiovaltansa alaisia. Jos hän antaa tuomion täydellä tuomiovallalla, on se pätevä, mutta jos hän tekee niin ilman tuomiovaltaa, aiheutuu siitä vain sekaannusta. Hänen tulee odottaa oikeita olosuhteita.

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

Kolmanneksi hänen on tuomittava oikeudenmukaisesti. Se tarkoittaa, että hänen on mentävä syytetyn mieleen. Jos hän huomaa, että teko tehtiin ilman rikollista aikomusta, hänen tulee päästää mies vapaaksi.

Neljänneksi hänen tulee lausua tuomionsa ystävällisesti, ei työkeästi. Tämä tarkoittaa, että hänen tulee antaa oikea rangaistus, mutta ei sen enempää. Hyvä hallitsija ohjaa rikollista ystävyydellä ja antaa hänelle aikaa ajatella virhettään.

Viidenneksi hänen tulee tuomita myötätunnolla eikä vihalla. Tämä tarkoittaa, että hänen tulee tuomita rikos, mutta ei rikollista. Hänen tulee perustaa tuomionsa myötätunnolle ja yrittää käyttää tilaisuutta hyväkseen ja saada rikollinen havaitsemaan virheensä.

7. Jos valtion tärkeä ministeri lyö laimin velvollisuutensa työskennellen oman etunsa hyväksi tai ottaa vastaan lahjuksia, se aiheuttaa nopeaa yleisen moraalien heikkenemistä. Ihmiset pettävät toisiaan, vahva hyökkää heikompaa vastaan, jalosukuinen kohtelee huonosti tavallista ihmistä tai varakas käyttää hyväkseen köyhiä eikä enää ole oikeutta kenellekään; ilkivalta lisääntyy ja ongelmat moninkertaistuvat.

Sellaisissa olosuhteissa uskolliset ministerit vetäytyvät julkisesta palveluksesta, viisaat pysyvät hiljaa se-

kaannusten pelosta ja vain imartelijat pitävät hallussaan virkoja. He käyttävät poliittista valtaa rikastuakseen itse eikä heiltä liikene ajatustakaan ihmisten kärsimyksille.

Sellaisten olosuhteiden vallitessa hallitus menettää valtansa ja sen oikeamielinen politiikka tuhoutuu.

Sellaiset epäoikeudenmukaiset virkamiehet ovat ihmisten onnen varastajia. He ovat pahempia kuin varkaat, sillä he pettävät sekä hallitsijaa että ihmisiä ja he ovat kansakunnan ongelmien aiheuttajia. Kuninkaan tulee erottaa sellaiset ministerit ja rangaista heitä mitä ankarimmin.

Mutta myös maassa, jota hallitsee hyvä kuningas ja oikeudenmukaiset lait on olemassa toisenlainen epälojalisuuden muoto. On olemassa poikia, jotka antautuvat vaimojensa ja lastensa rakkaudelle unohtaen vanhempansa, jotka hoitivat heitä vuosikaudet. He laiminlyövät vanhempiaan, ryöstävät heidän omaisuutensa eivätkä noudata heidän opetuksiaan. Sellaiset pojat on luettava pahimpien miesten joukkoon.

Ja miksi? Koska he eivät käyttäydy vanhempiaan kohtaan kuten lasten tulee. Vanhempien rakkaus on ollut syvää rakkautta, jota ei voida korvata vaikka pojat kunnioittaisivat ja kohtelisivat heitä ystävällisesti koko elämänsä ajan. Niitä, jotka ovat epälojaaleja vanhempiaan

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

kohtaan eivätkä käyttäydy heitä kohtaan kuten lasten tulee, tulisi rangaista kuin pahimpia rikollisia.

Maassa, jota hallitsee hyvä kuningas ja oikeudenmukaiset lait on vielä yksi epälojaalisuuden muoto. On ihmisiä, jotka täysin unohtavat kolme aarretta: Buddhan, Dharman ja Samghan. Sellaiset ihmiset tuhoavat maansa kaikkein pyhimmän, polttavat pyhiä kirjoituksia, pakottavat oikeuden opettajat palvelemaan itseään ja rikkovat näin Buddhan pyhää opetusta vastaan. Nämä ovat myös pahimpien rikollisten joukossa.

Ja miksi? Koska he tuhoavat kansan hengellisen uskon, joka on sen perusta ja hyveiden alkulähde. Polttaen toisten uskoa nämä ihmiset kaivavat omaa hautaansa.

Kaikkia muita syntejä voidaan pitää pieninä verrattuna näihin epälojaalisuuksiin. Sellaisia epälojaaleja rikollisia tulee rangaista mitä ankarimmin.

8. Hyvää kuningasta vastaan, joka hallitsee maataan oikeuden opetusten mukaisesti, saattaa olla olemassa salaliitto. Ulkoiset viholliset saattavat hyökätä maahan. Sellaisissa tapauksissa kuninkaan on tehtävä kolme päätöstä.

Hänen tulee päättää: "Nämä salaliittolaiset ja ulkoi-

set viholliset uhkaavat hyvää järjestystä ja maamme hyvinvointia. Minun on suojattava alaisiani ja maatani vaikka aseellisin voimin.

Toiseksi yritän löytää keinon voittaa viholliset ilman aseiden käyttöönottoa.

Kolmanneksi yritän ottaa viholliset vangiksi elävinä, surmaamatta heitä, jos mahdollista, ja riisua heidät aseista.”

Omaksuen nämä kolme päätöstä kuningas toimii viisaasti nimitettyään tarpeelliset virkojen haltijat ja annettuaan ohjeet.

Kun kuningas toimii näin, hänen viisautensa ja arvokkuutensa rohkaisevat maata ja sen sotilaita ja he kunnioittavat sekä hänen lujuttaan että armeliaisuuttaan. Kun on tarpeen kutsua sotilaat, he ymmärtävät täysin sodan syyn ja luonteen. He menevät rohkeasti ja lojaaleina taistelukentälle kunnioittaen kuninkaan viisasta ja armollista ylivaltaa. Tällainen sota ei vain tuota maalle voittoa vaan tuottaa sille myös lisää hyveitä.

KOLMAS LUKU

BUDDHAN MAAN RAKENTAMINEN

I

VELJEYDEN HARMONIA

1. Kuvitelkaamme autiota maata täydellisessä pimeydessä, jossa monet elävät olennot tungeksivat sokeasti sinne tänne.

On luonnollista, että he ovat peloissaan juoksennellessaan ympäriinsä voimatta tunnistaa toisiaan. On paljon sekasortoa ja yksinäisyyttä. Tämä on todella säälittävä näky.

Ajatelkaamme sitten, että yllättäen ilmestyy ylikuonnollinen olento soihtu kädessään ja kaikki heidän ympärillään muuttuu valoisaksi ja selväksi.

Pimeään yksinäisyyden ihmiset kokevat helpotuksen, kun he katsovat ympärilleen tunnistaen toisensa. He ovat onnellisia toistensa seurasta.

“Autiolla maalla” tarkoitetaan ihmisten maailmaa, kun se on tietämättömyyden pimeydessä. Ihmiset, joilla ei ole viisauden valoa mielessään vaeltavat sinne tänne

yksinäisyydessä ja pelossa. He syntyivät yksin ja kuolivat yksin, he eivät osaa sovussa seurustella kanssaihmistensä kanssa ja ovat luonnollisesti masentuneita ja pelokkaita.

“Yliluonnollisella olennolla, jolla on soihtu” tarkoitetaan Buddhaa, joka on ottanut ihmisen muodon. Viisaudellaan ja säällillään hän valaisee maailmaa.

Tässä valossa ihmiset löytävät sekä itsensä että toisensa ja ovat iloisia voidessaan luoda ystävyyttä ja sopuisia suhteita.

Tuhannet ihmiset saattavat elää yhteisössä, mutta ei ole todellista toveruutta ennen kuin he tuntevat toisensa ja ennen kuin heillä on myötätuntoa toisiaan kohtaan.

Todellisessa yhteisössä on uskoa ja viisautta, joka valaisee sitä. Se on paikka, jossa ihmiset tuntevat toisensa, luottavat toisiinsa ja jossa vallitsee yhteiskunnallinen sopu.

Todellisen yhteisön tai järjestön merkitys on juuri sopusointu.

2. On olemassa kokenlaisia järjestöjä. Ensiksikin ne, jotka perustuvat vallalle, varakkuudelle tai suurten johtajien arvovallalle.

Buddhan maan rakentaminen

Toiseksi ne, jotka on perustettu sen jäsenten mukavuudeksi. Nämä järjestöt toimivat niin kauan kuin jäsenet kokevat ne mielekkäinä eivätkä riitele.

Kolmanneksi ne järjestöt, jotka on perustettu hyvän opetuksen ympärille ja joiden päämääränä on sopusointu.

Vain kolmantena mainitut ovat todellisia järjestöjä, sillä niissä jäsenillä on yksi henki, josta syntyy hengen yhtenäisyys ja monet hyveet. Sellaisessa järjestössä valitsee sopusointu, tyyneys ja onni.

Valaistus on kuin sade, joka sataa vuorilla ja josta muodostuu puroja, jotka virtaavat jokeen, joka lopulta virtaa valtameren.

Pyhän opetuksen sade sataa yhtäläisesti kaikille ihmisille riippumatta heidän olosuhteistaan. Ne, jotka hyväksyvät sen, kokoontuvat pieniin ryhmiin, sitten järjestöihin, sitten yhteisöihin ja huomaavat lopulta olevansa suuressa Valaistuksen valtameressä.

Näiden ihmisten mielet sekoittuvat kuin maito ja vesi ja lopulta järjestyvät sopusointuiseksi veljeydeksi.

Todellinen opetus on siis täydellisen järjestön perusvaatimus ja kuten edellä mainittiin, valo, jonka avulla ihmiset voivat tunnistaa toisensa, sopeutua toisiinsa ja pehmentää ajattelunsa epätasaisuudet.

Täten siis järjestöä, joka perustuu Buddhan täydellisille opetuksille, voidaan nimittää Veljeskunnaksi.

Ihmisten tulee noudattaa näitä opetuksia ja harjoittaa mieltään niiden mukaisesti. Buddhan veljeskuntaan kuuluu teoreettisesti jokainen, mutta jäseniä ovat itse asiassa vain ne, joilla on sama uskonnollinen usko.

3. Buddhan veljeskunnassa on kahdenlaisia jäseniä: ne, jotka opettavat maallikoita ja ne, jotka tukevat opettajia tarjoamalla heidän tarvitsemansa ruoan ja vaatteet. Yhdessä he levittävät ja säilyttävät uskoa ja opetuksia.

Jotta veljeskunnasta muodostuisi täydellinen, on jäsenten välillä vallittava sopusointu. Opettajat opettavat jäseniä ja jäsenet kunnioittavat opettajia, niin että heidän välillään vallitsee sopusointu.

Buddhan maan rakentaminen

Buddhan veljeskunnan jäsenten tulee seurustella keskenään tuntien kiintymystä ja myötätuntoa, onnellisina voidessaan asua yhdessä uskonveljiensä kanssa ja yrittäen tulla yhdeksi hengessä.

4. Kuusi asiaa auttaa veljeskuntaa saavuttamaan sopu-
sinnun. Ne ovat: (1) puheen vilpittömyys, (2) tekojen
vilpittömyys ja ystävällisyys, (3) mielen vilpittömyys ja
myötätunto, (4) yleisen omaisuuden tasainen jako, (5)
samojen puhtaiden sääntöjen noudattaminen, (6) oikea
näkemys kaikilla.

Näistä kuudes, "kaikilla oikea näkemys", muodostaa
ytimen, jonka ympärillä muut viisi toimivat suojana.

On noudatettava kahta seitsemän säännön ryhmää,
jos veljeskunnan halutaan menestyvän. Ensimmäisessä
ryhmässä ovat seuraavat säännöt:

(1) Jäsenten tulee kokoontua usein kuuntelemaan
opetuksia ja keskustelemaan niistä.

(2) Jäsenten tulee liikkua vapaasti ja kunnioittaa
toisiaan.

(3) Jäsenten tulee arvostaa opetuksia, kunnioittaa
sääntöjä eikä niitä tule muuttaa.

(4) Vanhempien ja nuorempien jäsenten on kohteltava toisiaan kohteliaasti.

(5) Vilpittömyyden ja kunnioituksen tulee olla heidän käytöksensä merkkejä.

(6) Jäsenten tulee puhdistaa mielensä hiljaisessa paikassa, jota heidän kuitenkin tulee ensin tarjota muiden käytettäväksi.

(7) Jäsenten tulee rakastaa kaikkia ihmisiä, kohdella vieraita sydämellisesti ja ystävällisesti lohduttaa sairaita. Näitä sääntöjä noudattava veljeskunta ei tuhoudu.

Seuraavassa ryhmässä korostetaan, että jokaisen tulee itsensä: (1) säilyttää puhdas mieli eikä pyytää liian paljoa, (2) pysyä rehellisenä ja poistaa kaikki ahneus, (3) olla kärsivällinen eikä riidellä, (4) vaieta eikä harrastaa joutavanpäiväistä puhetta, (5) noudattaa sääntöjä eikä olla röyhkeä, (6) säilyttää rauhallinen mieli eikä seurata muita oppeja ja, (7) olla säästäväinen ja vaatimaton jokapäiväisessä elämässä.

Jos jäsenet noudattavat näitä sääntöjä, veljeskunta säilyy eheänä eikä koskaan rappeudu.

5. Kuten edellä mainittiin, veljeskunnan tulee pitää sopusoinnun säilyttämistä pääsisällyksenään. Veljeskunta, jossa ei vallitse sopusointu, ei voida nimittää veljes-

Buddhan maan rakentaminen

kunnaksi. Jokaisen jäsenen tulee olla varuillaan, ettei hän anna aiheutta eripuraisuuteen. Jos eripuraisuutta ilmenee, tulee se poistaa mahdollisimman aikaisin, sillä eripuraisuus tuhoaa pian minkä tahansa järjestön.

Veritahroja ei voi poistaa veritahroilla. Mielipahaa ei voi poistaa mielipahalla. Mielipaha voidaan poistaa vain unohtamalla se.

6. Oli kerran kuningas nimeltään Tuho, jonka maan naapurimaan sotaisa Brahmadata-niminen kuningas valloitti. Kuninkaan piileskeltyä jonkin aikaa vaimonsa ja poikansa kanssa hänet kaapattiin vangiksi, mutta onneksi hänen prinssipoikansa pääsi pakenemaan.

Prinssi yritti turhaan keksiä tavan pelastaa isänsä. Päivänä, jolloin isä oli määrä teloittoa, prinssi tunkeutui valepuvussa teloituspaikalle, missä hän ei voinut tehdä muuta kuin katsoa nöyryytettynä huono-onnisen isänsä kuolemaa.

Isä tunnisti poikansa tungoksessa ja mutisi kuin olisi puhunut itsekseen: "Älä etsi kauan, älä toimi hätäisesti, kauna voidaan tyyntyttää vain unohtamalla se."

Tapauksen jälkeen prinssi etsi kauan tapaa millä kostaa. Vihdoin hänet palkattiin palvelijaksi Brahmadata-tan palatsiin ja hän pääsi kuninkaan suosioon.

Eräänä päivänä kuninkaan mentyä metsästämään prinssi etsi kostomahdollisuutta. Prinssi johti kuninkaan yksinäiseen paikkaan, ja väsyneenä kuningas nukahti pää prinssin polvella. Niin täydellisesti hän oli oppinut luottamaan prinssiin.

Prinssi otti esiin tikarinsa ja asetti sen kuninkaan kurkulle, mutta epäröi sitten. Isän kuolinhetkellään lausumat sanat muistuiivat hänen mieleensä ja vaikka hän vielä kerran yritti, ei hän voinut tappaa kuningasta. Yhtäkkiä kuningas heräsi ja kertoi prinssille nähneensä painajaisen, jossa kuningas Tuhon poika oli yrittänyt tappa hänet.

Heiluttaen tikaria kädessään prinssi tarttui kuninkaaseen ja paljastaen itsensä kuningas Tuhon pojaksi julisti, että oli tullut aika hänen kostaa isänsä puolesta. Kuitenkaan hän ei voinut tehdä niin. Yhtäkkiä hän heitti tikarin pois ja heittäytyi polvilleen kuninkaan eteen.

Kuullessaan prinssin tarinan ja hänen isänsä viimeiset sanat kuningas liikuttui kovin ja pyysi prinssiltä anteeksi. Myöhemmin hän palautti entisen kuningaskunnan prinssille ja nämä kaksi maata elivät ystävyudessa kauan aikaa.

Buddhan maan rakentaminen

Kuningas Tuhon kuolinsanat "älä etsi kauan" tarkoittavat, ettei kaunaa saa kantaa kauan ja "älä toimi hätäisesti" tarkoittavat, ettei ystävyyttä saa harkitsematta rikkoa.

Kauna ei voi tyydyttää kaunaa, se voidaan poistaa vain unohtamalla.

Valjeskunnan toveruudessa, joka perustuu oikean opetuksen sopusointuun, jokaisen jäsenen tulee aina arvostaa tämän kertomuksen henkeä.

Ei ainoastaan veljeskunnan jäsenten vaan ihmisten yleensä tulee arvostaa ja noudattaa tätä henkeä jokapäiväisessä elämässään.

II

BUDDHAN MAA

1. Kuten edellä kerrottiin, jos veljeskunta ei unohda velvollisuuttaan levittää Buddhan opetuksia ja elää sopusoinnussa, se jatkuvasti laajenee ja sen opetukset leviävät yhä laajemmalle alalle.

Tämä tarkoittaa, että yhä useammat ihmiset etsivät Valaistusta ja että ahneuden, vihan ja hulluuden pahat armeijat, joita johtaa tietämättömyyden ja himon paho-lainen, alkavat perääntyä ja että viisaus, valo, usko ja ilo saavat vallan.

Paholaisen ylivalta on täynnä ahneutta, pimeyttä, kamppailua, taistelua, miekkoja ja verenvuodatusta, ja se on täynnä mustasukkaisuutta, ennakkoluuloja, vihaa, pettämistä, imartelua, mietiskelyä, salaisuuksia ja solvauksia.

Olettakaamme nyt, että viisauden valo paistaa tuohon paholaisen ylivaltaan ja että säälin sade sataa sinne ja että usko alkaa juurtua ja ilon kukat levittää tuoksuaan. Silloin tuo paholaisen ylivalta muuttuu Buddhan Puhtaaksi Maaksi.

Niin kuin tuulen henkäys ja muutamat kukat oksalla, jotka kertovat kevään tulosta, ruoho, puut, vuoret, joet ja kaikki muu alkavat sykkiä uutta elämää heti, kun ihminen saavuttaa Valaistuksen.

Jos ihminen puhdistuu, puhdistuu myös hänen lähiympäristönsä.

2. Maassa, jossa on todellinen oppi, on jokaisella asukkaalla puhdas ja rauhallinen mieli. Buddhan sääli hyödyttää todella väsymättömänä kaikkia ihmisiä ja hänen loistava henkensä puhdistaa kaikki epäpuhtaudet heidän mielestään.

Puhtaasta mielestä tulee pian syvä mieli ja mieli, joka on Jalon Polun mukainen, joka rakastaa antamista,

Buddhan maan rakentaminen

joka rakastaa sääntöjen noudattamista, kärsivällinen mieli, harras mieli, tyyni ja viisas mieli, sääliväinen mieli, joka johtaa ihmiset Valaistukseen monin taitavin tavoin. Näin rakennetaan Buddhan Maa.

Koti, jossa on vaimo ja lapset, muuttuu kodiksi, jossa Buddha on läsnä. Samoin maa, joka kärsii yhteiskunnallisista eroista, muuttuu hengenheimolaisten veljeskunnaksi.

Veren tahrima kultainen palatsi ei voi olla paikka, jossa Buddha asuu. Pieni mökki, jonne kuun säteet pääsevät katon raoista, voi muuttua paikaksi, jossa Buddha asuu, jos mökin isännän mieli on puhdas.

Kun Buddhan Maa perustetaan yhden ihmisen puhtaalle mielelle, tämä puhdas mieli vetää puoleensa toisia sukulaismieliä. Usko Buddhaan leviää yksilöltä perheelle, perheeltä kylän väelle, kylästä kaupunkeihin, suurkaupunkeihin, maihin ja lopulta koko maailmaan.

Rehellisyys ja uskollisuus Dharman opetusten levittämisessä levittävät Buddhan Maan.

3. Katsottuna yhdestä kulmasta tämä maailma todella näyttää paholaisen maailmalta kaikkine ahneuksineen, epäoikeudenmukaisuuksineen ja verenvuodatuksineen, mutta kun ihmiset saavat uskon Buddhan Valaistukseen, veri muuttuu maidoksi ja ahneus sääliksi. Silloin paholaisen maa muuttuu Buddhan Puhtaaksi Maaksi.

Näyttää mahdottomalta tyhjentää valtameri yhdellä ainoalla kauhalla, mutta päättäväisyys tehdä tämä vaikka se kestäisi monta elämää on mieli, jolla ihmisen tulee ottaa vastaan Buddhan Valaistus.

Buddha odottaa toisella rannalla; se tarkoittaa hänen Valaistuksen maailmaansa, jossa ei ole ahneutta, vihaa, tietämättömyyttä, kärsimystä eikä vaikerusta vaan jossa on vain viisauden valo ja säälin sade.

Se on rauhan maailma, pelastuspaikka kärsiville, sureville ja vaikeroiville, lepopaikka niille, jotka levähtävät tehtävässään levittää Dharman opetuksia.

Tässä puhtaassa maassa on rajaton valo ja ikuinen elämä. Ne, jotka saavuttavat tämän taivaan, eivät koskaan palaa harhan maailmaan.

Tämä puhdas maa, jossa kukat levittävät ilmaan

Buddhan maan rakentaminen

viisauden tuoksua ja linnut laulavat pyhää Dharmaa, on koko ihmiskunnan lopullinen päämäärä.

4. Vaikka tämä Puhdas Maa on paikka levolle ei se kuitenkaan ole paikka, jossa laiskotellaan. Sen tuoksuvat kukkapenkit eivät ole velttoutta varten vaan piristystä ja lepoa varten, siellä kootaan energiaa ja intoa Buddhan Valaistustehtävän jatkamiseksi.

Buddhan tehtävä on ikuinen. Niin kauan kuin ihmiset elävät ja olennot ovat olemassa ja niin kauan kuin itsekkäät ja epäpuhtaat mielet luovat omia maailmojaan ja olosuhteitaan, ei hänen tehtävälleen ole loppua.

Buddhan lapset, jotka ovat ylittäneet Puhtaaseen Maahan Amidan suuren voiman avulla, saattavat olla innokkaita palaamaan maahan, josta tulivat ja johon heillä yhä on siteitä. Siellä he suorittavat osansa Buddhan tehtävästä.

Niin kuin pienen kynttilän valo leviää yhdestä kynttilästä toiseen, niin myös Buddhan säälin valo leviää loputtomasti mielestä toiseen.

Buddhan lapset toteuttaen hänen säälinsä henkeä omaksuvat hänen Valaistuksensa ja puhdistuksensa tehtävän ja välittävät sen sukupolvelta toiselle nostaakseen

Buddhan Maan kunniaan ikuisiksi ajoiksi.

III

NE, JOTKA OVAT SAANEET KUNNIAN BUDDHAN MAASSA

1. Syamavati, kuningas Udayanan puoliso, oli syvästi omistautunut Buddhalle.

Hän eli palatsin sisimmässä osassa eikä mennyt ulos, mutta hänen kyttyräselkäsellä palvelijallaan, jolla oli erinomainen muisti, oli tapana mennä ulos ja osallistua Buddhan saarnatilaisuuksiin.

Palattuaan palvelijatar toisti kuningattarelle Siunattun opetuksia, ja näin kuningatar syvensi viisauttaan ja uskoaan.

Kuninkaan toinen vaimo oli mustasukkainen ensimmäiselle vaimolle ja etsi keinoa tappa hänet. Toinen vaimo panetteli ensimmäistä vaimoa kuninkaalle kunnes hän uskoi tätä ja yritti tappa ensimmäisen vaimonsa Syamavatin.

Kuningatar Syamavati seiso kuninkaan edessä niin tyynenä, ettei tällä ollut sydäntä tappa häntä. Saaden takaisin itsehillintänsä kuningas pyysi anteeksi epäluottamustaan.

Toisen vaimon mustasukkaisuus yltyi, ja kuninkaan

Buddhan maan rakentaminen

ollessa poissa kotoa hän lähetti ilkeät miehet sytyttämään palatsin sisäosan tuleen. Syamavati pysyi tyynenä hiljentäen ja rohkaisten hämmentyneitä palvelijattaria ja kuoli sitten rauhallisesti hengessä, jonka oli oppinut Siunatulta. Tulipalossa kuoli myös kyttyräselkäinen palvelijatar Uttara.

Monien naispuolisten Buddhan opetuslasten joukossa nämä kaksi ovat eniten kunnioitettuja: kuningatar Syamavati myötätuntoisena henkenä ja hänen kyttyräselkäinen palvelijattarensa Uttara hyvänä kuuntelijana.

2. Prinssi Mahanamalla, joka kuului Shakya-heimoon ja oli Buddhan serkku, oli luja usko Buddhan opetukseen ja hän oli yksi Buddhan uskollisimmista seuraajista.

Sinä aikana Kosalan väkivaltainen Virudaka niminen kuningas valloitti Shakya-heimon. Prinssi Mahanama meni kuninkaan luo ja yritti pelastaa alaistensa hengen, mutta kuningas ei halunnut kuunnella häntä. Silloin prinssi ehdotti, että kuningas antaisi niiden vankien paeta, jotka pystyivät juoksemaan pakoon hänen itsensä pysytellessä läheisen lammikon veden pinnan alla.

Tähän kuningas suostui ajatellen, että aika, jonka prinssi pystyisi pysyttelemään veden alla, olisi lyhyt.

Linnan portit avattiin Mahanaman sukeltaessa veteen ja ihmiset ryntäsivät turvaan. Mutta Mahanama ei ilmestynyt pintaan. Hän uhrasi henkensä alaistensa hengen pelastamiseksi sitomalla hiuksensa vedenalaisen paju-puun juureen.

3. Utpalavarna oli kuuluisa nunna, jonka viisautta verrattiin Maudgalyayanana, Buddhan opetuslapsen, viisautteen. Hän oli aina muiden nunnien johtaja eikä koskaan väsynyt opettamaan heitä.

Devadatta oli ilkeä ja julma mies, joka myrkytti kuningas Ajatasatron mielen ja suostutteli hänet kääntymään Buddhan opetuksia vastaan. Myöhemmin kuningas Ajatasatru kuitenkin katui, rikkoi ystävyytensä Davadattan kanssa ja hänestä tuli Buddhan nöyrä opetuslapsi.

Kerran kun Devadatta oli käännytetty pois linnan portilta hänen yrittäessään päästä tapaamaan kuningasta, hän tapasi Utpalavarnan, joka oli tulossa linnasta. Tämä sai hänet vihaiseksi, joten hän löi Utpalavarnaa ja vahingoitti häntä vakavasti.

Utpalavarna palasi luostariin suuresti kärsien kivusta, ja toisten nunnien yrittäessä lohduttaa häntä sanoi heille: "Siskot, elämä on tuntematon, kaikki on tilapäistä eikä

Buddhan maan rakentaminen

minuutta ole. Vain Valaistuksen maailma on tyyni ja rauhallinen. Teidän on jatkettava harjoitustanne.” Sitten hän kuoli tyynesti.

4. Siunattu pelasti kerran Angulimalya-nimisen miehen, joka oli kerran ollut hirvittävä roisto ja joka oli tappanut monia ihmisiä. Buddhan pelastettua hänet hänestä tuli veljeskunnan jäsen. Eräänä päivänä hän meni kerjäämään kaupunkiin ja sai kokea paljon kärsimystä aikaisempien pahojen tekojensa vuoksi.

Kyläläiset hyökkäsivät hänen kimppuunsa ja pieksivät hänet pahasti, mutta hän palasi Siunatun luo ruumis vielä verta vuotaen, heittäytyi hänen jalkoihinsa ja kiitti häntä siitä mahdollisuudesta, että oli voinut kärsiä aikaisemmin tekemiensä julmien tekojen vuoksi.

Hän sanoi: “Siunattu, nimeni oli alkujaan “Ei vahinkoa”, mutta tietämättömyyttäni tuhosin monta arvokasta elämää ja jokaiselta murhaamaltani ihmiseltä otin sormen. Sen vuoksi minua alettiin nimittää Angulimalyaksi, joka tarkoittaa sormien kerääjää.

Säälisi ansiosta sain sitten viisauden ja omistauduin kolmelle aarteelle, Buddhalle, Dharmalle ja Samghalle. Kun ihminen kuljettaa hevosta tai lehmää, on hänen käytettävä ruoskaa tai nuoraa, mutta sinä, Siunattu, puhdistit mieleni ruoskaa tai nuoraa käyttämättä.

Siunattu, tänään olen kärsinyt vain sen mikä minulle kuuluu. En halua elää, en kuolla, odotan vain aikaani.

5. Maudgalyayana, yhdessä kunnianarvoisan Sariputran kanssa oli yksi Buddhan kahdesta suuresta opetuslapsesta. Kun muiden uskontojen opettajat näkivät, että Buddhan opetusten puhdas vesi virtasi ihmisten keskuuteen ja kun he huomasivat, että ihmiset joivat sitä innokkaasti, heistä tuli mustasukkaisia ja he keksivät esteitä hänen saarnoilleen.

Mutta ei yksikään este voinut pysäyttää tai estää Maudgalyayanan opetuksia leviämästä laajalle alalle. Muiden uskontojen seuraajat yrittivät tappaa Maudgalyayanan.

Kahdesti hän pakeni, mutta kolmannella kerralla pakanat ympäröivät hänet ja hän joutui heidän iskujensa uhriksi.

Valaistuksen tukemana hän otti vastaan heidän iskunsa tyynesti ja vaikka hänen lihansa oli revitty ja luunsa murskattu, hän kuoli tyynesti.

